

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.

Félévre . . . . 3 ft. — kr.

Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:

Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden igtatáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetéseknek alku
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

politikai, közgazdasági és társadalmi lapra.

A második évnegyed mult hó végével letelvén, felkérjük évnegyedes és féléves előfizetőinket megrendeléseik minél előbbi megújítására, hogy a jelen mozgalmas időben lapunkat fennakadás nélkül kézhez kapják.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 ft. — kr.

Fél „ 3 „ — „

Negyed „ 1 „ 50 „

Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése csak 5 kr.-ba kerül.

Az előfizetések a „Nemere szerkesztőségéhez“ czim alatt Brassó, nagy-piacz 223 sz. alá küldendők.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Pest, jul. 4-én.

Fokozott kíváncsisággal várta ugy a sajtó, mint a közvélemény Tisza Kálmának debreczeni választóihoz tartott beszédét megbízó lehelének átvételekor.

Kíváncsisággal vártuk az ellenzék vezérének ítéletét, irányt adó elveit pártja szorongatott helyzetében. Reméltük, hogy Tisza Kálmán, —

mint gondolkozó hadvezérekhez illik, belátva maga és társai bukását, belátva a közvéleménynek ez alkalommal is újból hangoztatott határozott rosszaló ítéletét politikai irányja felett, — most fogja megválasztani programja megváltoztatására az „időt“ és „módot.“

Mi azt hittük, hogy Tisza Kálmán hazafisága, nem fogja tovább is a nemzetre oktroyálni saját akaratát. Hittük, hogy Tisza pártja csufos vereségéből megérti a nemzet szózatát: mely a közjogi oppositót megvetette, s az ellenzék törekvéseit oly theoriának bizonyította be, mely sem nem alkalmas, sem nem érdemes, hogy mint pártalap és elvi meggyőződés meghasonlásba ejtse a nemzetet.

Mi azt hittük, s velünk a nemzet nagy zöme, hogy Tisza Kálmán új álláspontot fog maga és pártja számára kijelölni, mely többé nem fog a közjogi alap megrendítésére törni, mely nem fogja a nemzet előtt a reformok útját elzárni.

Csalatkoztunk.

Tisza mind ezt nem tette. Beszéde egy közönséges hírlapi cikk volt, melyet főorganumai szoktak éveken át hozni hasáb számba. Lélek, emelkedettség, messzeható értelem mind hiányoztak abból. Védelem és támadás volt az egész, egyetlen eszme, új gondolat nélkül, melyet Tisza Kálmántól tizenegy évi politikai működése alatt meg is szoktunk már.

Siránkozik, hogy őt bírálni, gyanusítani merik, s a sajtó s a tények éles kritikája elől a közönség oltalmához fordul. A mit a balközép vezére a Deákpárti sajtóról beszél, az visszautasításnál valóban nem méltó egyébre. Hisz az ellenzéki sajtó az, mely évek óta a hazaárulás, jogfosztás, jogfeladás stb. vádokkal rágalmazza mind szüntelen a jobboldal minden tettét, szavát.

De az ellenzék nagy vezére nem csak a jobboldali sajtót; — de a kormányt s pártját is a legélesebb gyanusítások — s rágalmazásokkal illeti.

Deákot, a nagy Deákot azzal vádolja, hogy gonosz czélok és cselekedések köpenyül kölcsönözi nevét oda. Valóban ily nyilatkozatot nem vártunk Tisza úrtól, hogy Deák Ferencz legbensőbb meggyőződésének nem mer kifejezést adni, midőn a haza java azt kívánja. Ha Csernátony beszél így Deákról, azt föl se vennök, de Tiszától e gyanusítás: — rágalom.

Majd neki fog aztán Tisza a Deákpárt classificatiójához. Fölosztja a Deákpártot „hazafias“ és nem „hazafias“ osztályzatra. S midőn megesküszik, hogy addig folytatott politikai irányától el nem tér, — kimondja: hogy azért kész a Deákpárt „hazafias pártjával“ kezét fogni a Lónyai kormány megbuktatása végett.

Ném értjük, hogy Tisza Kálmán ezen osztályozás által mi jogon meri a hazafias részt azzal vádolni, hogy eddig hazafiatlan rendszert támogatott? — Mikor bizonyította magát az ellenzék hazafiasabbnak a Deákpártnál?

Akkor, midőn a kiegyenlítést akarta fölrobantani, — midőn szembe államunk rendezésének nagy feladatával lépten — nyomon a kormányt és többséget gátolta az ország újjá teremtésében? Midőn a fennálló hatalom megdöntésére a nemzetiségi törekvésekkel szövetkezett?

S hiszi Tisza K., hogy a Deákpártban lesz olyan ki vele szövetkezzen a kormány megbuktatására? Csalatkozik. Minden ide vágó hire az ellenzéknek üres humbug. Lapjaik telve vannak bizonyos titkos pártfuziók, kormányválság, Deák és Lónyai közti meghasonlásról szóló sugdosásokkal, csak hogy szakadást idézzenek elő a Deákpártban!

Hasztalan, hiu törekvés! — Lónyayt és kormányát bizalommal veszi körül pártja, — s venni fogja ezt mindaddig, míg hasonló erély, eszély és siker fogja működésüket koronázni.

Tisza K. e beszédével csak ugy mutatta be magát, a milyen ő valóban. A milyen volt egész politikai multja. Kicsinyes személyes kérdés, gyanusítás, s titkos fondorkodás.

TÁRCZA.

Egy régi történet.

„Nehéz meghatározni, mi az a szerelem“ — írja Rochefaucauld — „csak ennyit tudhatni róla: a lélekben uralkodni törekvő szenvedély, az elmében rokonérzet, a testben pedig bizonyos elrejtett, titokteljes vágy az iránt, a mi őt vonza.“

Paul János ezt mondja: „A szerelem egy örökös fájdalom, mely se nem keserű, se nem édes; örökös éjszaka, melyben egyetlen csillag sem tűnik le a nélkül, hogy megettünk más ne jöne fel.“

És Burow Gyula így ábrándozik: „A férfi szereleme harmatesöpphez hasonlít, mely a szívárványnak valamennyi színét magában hordja, de melyet még a megdicsőítő napvilág is hamar fölemészt. A nő szereleme pedig a gyémánthoz hasonló, melynek legfőbb érdeme szilárdságában áll. Harmatesöpp és gyémánt, mindkettő az isteni napsugár vizstrükre és az örök fényt földi színekre osztva hordják magukban.“

Shakespeare szárazon és helytelenül fejezi ki magát:

„A szerelem mély sóhajok viharja;
Föléledt tűz, mely a szemben világol;
Egy kin-tenger, mit könnyek alkotának.
Tehát mi más, ha nem okos bolondság,
Kinos gyönyör és édes gyötrelme!“

Egy bajor katona pedig éppen így szóló bajtársához: „Jankó! pár nap mulva búcsut veszek az ezredtől; jöjj ma este velem a „holdvilág“-hoz czimzett söresarnokba, mert kedvesemnek — a szakácsnének — jövendőbeli szeretője gyanánt akarlak ajánlani. Csak minden 14 napon nyer szabad kimenetelt és te naponként megkapod szép porczio sültedet s a kimenetkor szabadon léssz engedve.“

Ezzel szemben Walter a szerelmet ismét „két sziv boldogságának“ nevezi, sőt a könyvek legrózaibbjá, maga a Corpus juris is elősmeri hatalmát, midőn így szól: „semmi sincs hevesebb a szerelem tüzenél, mit csak is egy tökéletes bölcsészti elme képes elfojtani.“

Ámde mely emberben honol tökéletes philozophusi ész?!

Soha sem kísértettem meg a szerelem értelmezését, bárha szivem ifjúkori életemben esordultig telve volt édes szerelemmel.

A mint legelőször hozzá fogtam és keblem a boldogságtól oly szélesre tárgult, mekkora a fölöttem lebegő menyboltozat volt s midőn ugy tetszett nekem, mintha szivem egy illatos virágokkal rakott fa lett volna, melynek ágain száz meg száz tarka madár énekelt édesbőnlédes dalokat: akkor az ablakba ülve és a holdvilág bágyadt fényétől megezüstözött éjszakába tekintve a szerelmet kézzel foghatólag akarám leírni. Azonban még csak az első betű sem tudott tollamból megszületni és én megesküdtem volna, hogy csupán ez első betűtől függ az egész s ha ezt a papíron láthattam volna, ugy . . . . .

E közben oda lent halk suttogást hallék s alátelkintve egy erőteljes ifjut pillanték meg, ki karján egy szép leányt vezetett. Az ifju csöndes, fölgerjedt hangon szóló lánykájához, ki üde, boldogságtól ragyogó arcát a hold felé tartá, édes mosoly honolt ajkai körül és fehér fogsora villámként tündökölt a félsötétben; végre fejcskékjét lehajtá kedvese vállaira, szeméit bezárta és az ifju egy hosszu, hosszu csókot nyomott kis piros szájára. És akkor az ifju testét borzadály futotta át, láttam mint reszketett; eldobta fővegét s hangosan és örömmel kiáltott fel a fényes csillagokhoz, melyek mély megindulásukban egymás után szaladtak le az égről.

De én megrémültem s messze dobtam tollamat,

mert a miként amaz örömkialtás hangzott, ugy kellett volna az első betűt leírnom, mely után hasztalan gondolkozám.

Azonban arra tollam képtelen volt. — — —

Szerettem Vilnát, midőn még csak tizenhat éves voltam és ő tizenöt, de nem nyilatkoztam előtte; előbb férfi akartam lenni s aztán elébe lépve így szólni: „Most már édes Vilnám! nem kell egész éjjel is dolgoznod azért: hogy beteges anyádnak élleme legyen; belőlem is lett már valami és most már nőmmé tehetlek; mamádot is elviszszük magunkkal és többé nem szabad semmi szükségét szenvednie!“

És hogy Vilma is szeret engem, jól tudtam én, habár ő sem szólt nekem arról soha; de midőn zsebpenzemből annyának süteményt vettem s hozzájuk vive azt mondtam, hogy szüléim küldik és igen szépen kérik, hogy fogadják el: akkor mindig oly mélységes tekintettel nézett reám és piczi kezei, melyeket felém kinyújtott, mindanynyszer reszkettek.

És midőn el kellett utaznom, hogy a világban valami keresetnőd után lássak tőle búcsut vevék: akkor sem mondhattam meg, hogy mennyire szeretem őt; csak egy forró csókot nyomtam homlokára s ajkam hebegve szólt: „Légy nemes, lellem Vilnám! s tőrj békével!“ És ő könyvtelt szeméinek merengő tekintetével felelt; de e tekintetben egy szent eskü rejlett, hogy ő örökre fog engem szeretni, egyedül engemet.

Soha sem irtunk egymásnak azon három év alatt, melyeket távol tölték el, hanem anyámhoz irt leveleimben egy pár sort mindig szentelék Vilnának, melyekben őt üdvözöltem. S midőn anyám nekem válaszolt, levele végére Vilma kis keze többnyire e szavakat írta: „Szívemből köszönt Vilma!“

Azonban az utóbbi időben ez teljesen megszünt. Anyám csak néha írta: „Vilma is üdvözöl!“ minthogy szülőim egy más külvárosba költöztek, Vilma anyja

Már most mérjük össze a Deákpárt vezérének nyilatkozatait az ellenzék vezérének nyilatkozatával, s ítéljük a két párt fölött.

Tisztelt pesti levelezőknek, a kitől igen sok érdekes cikket közöltünk eddig és remélünk közölni ezután is, fennebbi soraira van némi megjegyzésünk.

A „Nemere“ tisztán és határozottan Deákpárti a közjogi kiegyezésre nézve. Számталanszor följerttük, mennyire sajnáljuk, hogy nemzetünk legjobb erői épen a kiegyezés felett állanak meghasonlásban, s a miatt a belreformok sem oly gyorsan sem oly szabadon nem intézhetők, mint különben volnának.

Hanem elvi kifogásunk a baloldallal szemben csakis — eddig terjed. Belügyi kérdésekben ítélünk mindíg fenn tartjuk az egyes esetekre.

Most, a választások nagyjának lefolyta óta, épen azt tapasztaljuk a baloldal vezéreinek nyilatkozataiból és lapjaiból, hogy hajlandók félretenni egy időre a közjogi kiegyezést és közös erővel látni az ország szervezéséhez. Kimondjuk őszintén, hogy ennek mi nagyon örvendünk. Kimondjuk, hogy meggyőződésünk sokkal üdvösebb volna, ha Ghyeczy, Tisza, Jókai állanának Deák oldala mellett, — mint az ultramontánok, ó conservatívok és privilegium imádó szászok.

Ugy tudjuk, hogy maga gr. Lónyai ur is tett volt kísérletet, a hazafias balközéppel kiegyezni.

Sajnáljuk, hogy Tisza urék midőn az elvi különbözést remélhetőleg elejtik, oly hevesen fordulnak a kormányon ülő személyek ellen; azt a megnyíben indokolatlanul történik, kárhóztatjuk. De annak, ha egy időre legalább, megszűnnek bolygatni a közjogi kiegyezést, őszintén örülünk; attól üdvös eredményt várunk hazánkra. Szerk.

Brassó, július 10.

A medgyesi program első gyümölcsét Brassóvidék képvisellete óhajtja leszakítani.

Mint értesülünk, Brassóvidék képvisellete csak a napokban tárgyalt egy belügyminiszeri rendeletet, mely a törvényhatóság jegyzőkönyvi nyelvére vonatkozik.

Ezen jó hazafiak, kik egy alkalmat sem szalasztanak el polgári hűségük kiabálására, a törvény világos szavai ellenére a vidéki képviselletek jegyzőkönyveiben az állam hivatalos nyelvét mind e mai napig mellőzték, bárha az 1868-iki 44-ik törvénycikk csak oly szent törvénye az országnak mint akármely másik. Annak 2-ik §-a ugyanis azt rendeli, hogy minden törvényhatóság jegyzőkönyvi nyelve a magyar; lehet a mellett akárhány még, ha az illető képviselletek 1/3 része kívánja; a magyar azonban okvetetlen.

pedig betegbb lett s a szegény gyermeknek most jóval többet kellvén dolgoznia, ritkában jött szüleimhez s végre egészen kimaradt.

Ez utóbbit csak akkor tudtam meg, midőn édes reményekkel elteltén ismét hazajövék.

Anyám azt mondá, hogy már szinte egy év óta nem tud semmit Vilmáról s csak régi jó szokásból toldotta leveleihez ezen szavakat: „Vilma is üdvözlő“, minthogy én is mindig köszöntöttem őt.

Anyámra nem lehetett neheztelnem, hiszen még csak nem is gyanítá, hogy Vilma és én némileg ígére-tettünk egymásnak; hiszen mi magunk is alig tudtuk biztosan.

Vilma lakására siettem.

Ő is régen elköltözött volt annyával együtt.

Hová? — senki sem tudta az egész háznál.

Végre hosszas kutatás után, megkaptam új lakát, messze künn X. külvárosban, egy elhagyatott, pusztá utcában.

A házmesterné elbeszélte nekem, hogy Vilma kisasszony anyja kévéssel ezelőtt meghalt, hogy a kisasszony egyedül lakik, hogy látogatókat soha sem fogad el s egész nap dolgozik; csak este szokott kimenni és nagyon későn hazajöni, hanem — tevő hozzá a házmesterné mintegy megnyugtatólag — „senkinek sem jut eszébe, hogy künnmaradását megszólja. Vilma kisasszony folyvást oly szomorú, oly hallgatag és oly boldogtalannak látszik és oly szegényül él, hogy itt mindnyáján megesküdnénk reá, hogy ő legjobb hírű nő az egész városban; sőt maga a vén dohányárús is itt velünk szemben, ki mindenkit gyanúsítani szeret és mindíg gúnyosan mosolygott, ha Vilma kisasszonyt késő este látta hazajöni, még ő is megtért most s többé nem beszél róla, mióta egyszer utánna leskelődött és . . . .“

„Nos?“

A törvény ily világos szavainak meg nem tartása, a fennálló kormányrendszer kigunyolása és megvetése. De azért a hűséget esküdöző circumspecta natio keres magának mindig köpenyeget mely alá rejtőzzék a nyilt szavakkal szemben.

A medgyesi program keresztülvitelének jó reményében kellett közelebből azon vakmerő szemtelenséget elkövetni a brassóvidéki képviselleteknek, hogy a belügyminiszernek egy legújabb rendeletét, — melyben megrendeli, hogy a képviselletek jegyzőkönyve magyar legyen: „ad acta“ tenni határozzák. Indokolják a félrelökést azzal, hogy a jövő országgyűlésen a leendő brassói képviselő fogja a többi szász képviselőkkel együttesen e kérdést világosan eldönteni. Tehát előttök a miniszeri rendelet, mely a törvény megtartására figyelmezteti, semmi.

Brassóvidék képviselletek ép úgy joga van, mint az ország akármely testületének valamely törvény megváltoztatását kérni a törvényhozástól. De arra a kiváltságos kegyekből élő honboldogitoknak sincs joguk, hogy a szentesített törvényt végrehajtani vonakodjanak.

Többször fel volt szólítva Brassóvidék képvisellete a törvény végrehajtására; de az elég vakmerő annak betöltését még most is megtagadni, és azon nevetséges daczoláshoz folyamodni, hogy majd az országgyűlésen fognak ők határozni, hogy a szentesített törvény megtartás-e vagy ne!

Csak daczoljanak; de hazafiságról ne beszéljenek, mert egész magatartásuk csak szemfényvesztés. Különbön hagyjuk őket, mert úgy is lejár ezen két kulacsos hősöknek mentől előbb, és hisszük, hogy a kormány példás elégtételt szolgáltat az állam megsértett tekintélyének.

Kolozsvár július 2-án.

A mi felett oly könnyen napirendre tért a sajtó.

Mult hó 27-én tartatott meg a román értekezlet Gyula-fehérvárt, melynek eredményéről hozott részletes tudósítások egyhangulag azt mondják, hogy újból elhatározták a passzívitás mellett állhatatosan megmaradni. A politikai vaksnak, a mindennapi tények ignorálásának talán sehol sem adták kézzelfoghatóbb jelét, mint az a néhány román hazafi, kik nem sajnálták az időt a költséget Fehérvárra zarándokolni, ott egy pár napot elvesztegetni. Bizony nagyon kevésé értik az „idő pénz“ nagyfontosságú elvét, mert különben egészen más-kép cselekedtek volna. Aztán az a legszebb a dologban, hogy a conferentián hozott határozatokat aképen szeretnék feltüntetni urbi et orbi, mintha azok az erdélyrészi összes románság közmegegyezésének hű kifejezői volnának. Nagyon csalódnak uraim ezen feltevésökben. Figyelemmel kísértük különösen a jelen vá-

„ . . . . és látta, hogy minden este csak a temetőbe megy, hogy ott sirjon és imádkozzék.“

„Szegény gyermek!“

„Épen egy órával ezelőtt, kedves úr!“ — folytatá a házmesterné — távozott el ismét a kisasszony; még könnyen meghűtheti magát; az árva jó lélek oly szegényesen van öltözve, istenem! hiszen majd semmije sincs.“ —

Februárban volt. Hideg, csipős szél oszlatta el a ködöt, mely a házak felett borongott és a hold teljes fényben süthetett alá az utcákra.

Gyorsan elrohantam a temető felé.

Szegény árva, sokat szenvedett gyermek! — hadd legyen most a nyomornak, szenvedésnek örömteljes vége . . . . idvezült jó anyádnak sirján találj fel ismét az elveszettnek hitt kedvest.

„Nem hibázhatja el!“ szólt a temető-felügyelő, miután Vilma anynyának sirját, mely után tudakozódtam, leírá nekem.

„Vannak még mások is ott künn?“

„Senki!“ válaszolt kérdésemre a felügyelő — „ki keresi fel éjszaka és épen ily évszakban a temetőt? — de mégis!“ igazítá ki magát hirtelen: „egy fiatal nő minden este ide szokott jöni; az igaz, hogy nem szabadna, de oly szépen kér mindig s oly csendes teremtés, oly nyájos s oly rendesen kijuttatja borralalomat, hogy én már szemet hunyok mindig, ha jön. . . . . Ha valjon még itt van-e? tisztán meg nem mondom, de . . . .“

Egy ezüstpénzt nyomtam a felügyelő markába és a sirok között elsiettem.

(Folytatása következik.)

lasztások alkalmával a románok magatartását, s biztositjuk Ratiu urékot, hogy a dolog nem úgy áll, mint gondolják, mint feltüntetni szeretnék. Az erdélyrészi románság istennek hála felébredt lethárgicus álmából. Az idők folyása, valamint a társ nemzetek működése megérlette benne a gondolatot, hogy valahára ki kell lépni már a munka, a tett terére, ha nem akarja magát elsodortatni az események gyors folyása által. Az erdélyi románoknak az a része, hol eddig a képviselletek választások megejtettek, — mint Szolnok, Doboka megyékben, Szeben és Lápos vidékén, — határozottan az activitás terére lépett; a szavazó urnákhoz lépés által mindenütt a Deákpártot segítve diadalra. A hol pedig a választások még csak ezután történnek meg, mint Brassó környéken, a román értelmiség e gyúpontján, mindenütt komoly az elhatározás, az alkotmányos polgár legszebb jogával élni. Valóban ma, midőn a magyar birodalom összes nemzetiségei sietséggel nyújtják a béke jobbot a magyar nemzet felé, mely testvéri szeretettel fogadja azt el; midőn Magyarország felső részének szláv népei, a déli vidékeknek román és szerb ajku lakói, a Drávántuli horvát testvéreink minden összebeszélés nélkül, mintegy belső sugallat által ösztönözötte lépnek az alkotmányosság sorompói közé, hogy együttes munka által dolgozzunk szép hazánk felvirágzásán; midőn oly sok viszály után ma kezdi ülni diadalát a komoly egyetértés utáni vágy a négy folyam partjain, ma, mondom, e szép harmoniát megzavarni haszatlannal örökös, nagy politikai éretlenségről, lágyfejűségről teszen bizonyosságot. Nehogy azt gondolják Ratiu urék, hogy eljárásuk almatlan éjszakákat fog okozni nekünk. Ne higgyék, hogy a szerdahelyi programnak egy második kiadása sok vizét zavarja, komoly aggodalmat volna képes költeni bennünk. A napi sajtó, örökösöknek egyszerű regisztrálása után, egész hideg vérrel tér át napi teendőire. Győződjének meg, hogyha abban az időben, mikor államunk sokkal kritikusabb helyzetben volt; mikor a nemzeti-ségi követelések egész halommal ostromolták a magyar ajtaját, — nem tudták megérni merész álmaik megvalósulását: ma, rendezett viszonyok, szép egyetértés közepe legkevésbé fogják. Minden kornak megvolt a maga uralkodó eszméje. Ezt a történelem tanítja. De arra is megtanított, hogy ez eszmék kimennek a forgalomból. A középkorban vallási nézetkülönbségek miatt gyönyörűségnek tartották ezer számra mérszárolni az embereket; ma e tekintetben legszebb egyetértésben élünk. A jelen század elején a nemzeti-ségi eszme foglalta el a tért, de élete, úgy látszik rövidebb lesz, mint amannak. Eljött az idő, midőn már nem azt kérdjük az embertől egyénisége mérlegetésnél: magyar, német, román? Hanem a humanitas nagy elveit alkalmazzuk egyedüli érték-mérőül. Hála Magyarország nemzeti-ségeinek, az idő e követelményét kezdik eléggé méltányolni, kezdenek egy régi átkot levetkezni, mely legyőzhetlen akadályként állott eddig örök kifejése elé.

Hagyjuk tehát gyülekezni Ratiu és néhány társát; Erdély románságának józan többsége elég garantiát nyújt nekünk, hogy nem fogják őket a veszélyes lejtőn követni, hanem e helyett együttes erővel igyekeznek azon, hogy szaporán pótoljuk ki az elmulasztottakat. Ők ábrándozhatnak; Erdély románságának munka kell, mely eredményeket mutasson fel az ez által elért gyümölcsök élvezetében. Éljen az activitás!

H u n f y.

Megválasztott Deákpárti képviselők.

- 217. Nemes Péter Kolozs megye alsó kerülete.
- 218. Fabricius Segesvárszék második kerület.
- 219. Percényi Zsigmond Nagy Szöllös.
- 220. Gr. Pécly Manó és
- 221. Hajós János Kolozsvár város.
- 222. Dörr Samu és
- 223. Mangesius Károly Uj-egyházaszék.
- 224. Szilágyi István Marmaros megye huszti ker.
- 225. B. Kemény Gábor Tordamegye felső ker.
- 226. Bittó István Abrudbánya.
- 227. Marmaros megye: Mihályi Péter vissói ker.
- 228. Jurka Bazil sogatagi ker.
- 229. Popovics Jenő huszti ker.

Ellenzéki képviselők:

- 119. Tisza László Tordamegye.
- 120. Várady Gábor marmaros megye técsői kerület.
- 121. Laplonecz Miklós Marmaros-Sziget.
- 122. Beczó Antal Csikszék, somlyói ker.
- 123. Pap Lajos Kézdi-Vásárhely város.
- 124. Szilágyi István ökörmezői ker.

Kézdi-Vásárhely városa Pap Lajos volt képviselő-jét újból megválasztotta, és pedig egyhangulag. Mint értesülünk, a jobboldal a választás előtt visszalépett, és a választásban nem vett részt. A választás után vig lakoma volt, melyen — ha igaz, dicséretet érdemel — pártkérdés szöba sem jött, hanem egy sorban éltették Deák Ferenczet, Ghyeczy Kálmánt stb.

Román lapszemle.

A „Patria“ vezércikke az erdélyi dolgokról. Erdélyi románjaink közt — mond a „P.“ maig is vannak még politikai „pajazzó“-k, — 13 propás demokraták s szabadelvűek a demagógiáig, kik a Gy-Fehérvár környéki románok élére tolakodván — újból elhatározták a passivitást. Dr. Ratiu, Macelariu és Nicola — e politikai háromság ismét nagy szegénységi bizonyítványt állítottak ki; — bebizonyítván vezetési képtelenségeket.

Politikai becsületességökről ők adnak számot isten előtt, az minket nem érdekel; de az erdélyi román nép életérdekei szempontjából — férfias határozottsággal kárhoztatjuk ez ügyvédi fogásokat, melyek által ők a román népet tévútra akarják vezetni, hogy nemzeti és alkotmányos kötelességeit elhanyagolja, — tiltakozunk azon törekvésök ellen, mely szerint a román népet továbbra is a politikai tespedésére akarják kárhoztatni.

A 68-ki szerdahelyi határozat eléggé gyászos és keserű következményeket hozott az erdélyi románokra, — s mi — kik a politikai háromság multját s nagyra-vágyását ismerjük — meg vagyunk győződve, hogy ez utóbbi határozat is, mint a 68-iki egy reactionarius klík tanácsa s rendelete folytán keletkezett, melynek székhelye Bécsben van s mely nem tud kibékülni az alkotmányossággal, s Magyarország ujjaszületésével.

Igen, e háromság Magyarország ellenségeinek zsoldjában áll, mint már állott az előtt is. „Nemzetiség“, „szabadság“ szájokban, melynek zászlója alatt azon bécsi kamarillának malmára hajtják a vizet, mely 48-ban hazánkra oly sok szerencsétlenséget árasztott.

Bizva azonban a román nép józan eszében, azt hisszük: hogy e hazug próféták Erdélyben kevés követőkre találhatnak. A többség választani fog képviselőket a pesti országgyűlésre, — a passivisták pedig inkább maradjanak otthon, mintsem a parlamentben Magyarország ellenségeinek számát szaporítsák!

Politikai szemle.

A német-francia egyezmény, mely a német csapatok által megszállt francia terület mentesítése érdekében kötött, így hangzik:

Ö felsége a német császár és a francia köztársaság elnöke, a versaillesi béke-praeliminare 2. és 3-ik, ugyszintén a frankfurti békekötés 7-ik pontját külön egyezmény által határozták végrehajtani, s e czélből ö felsége a német császár Arnim Harry gr. nagykövetét a francia udvarnál, a francia köztársaság elnöke pedig Remusat Károly külügyminisztert hatalmazta fel, kik a Franciaország által Németország részére fizetendő három milliárdnyi összeg fizetésének módja és ideje, nemkülönb a német csapatok által megszállt francia terület fokozatos mentesítése iránt egyetértőleg megállapodván és szabályszerűen kiállított megbízó leveleiket kicserélvén, a következő egyezséget kötötték:

1. cz. Franciaország kötelezi magát a három milliárdnyi összeget a következő részletekben lefizetni:

- a) fél milliárd frankot két hónap múlva jelen egyezmény ratificációjának megtörténte s kölcsönös kicserélése után;
- b) fél milliárdot 1873. február 4-én;
- c) egy milliárdot 1874. márcz. 1-én;
- d) egy milliárdot 1875. márcz. 1-én.

Franciaországnak azonban jogában álland az 1873 február 1-én, 1874. és 1875. márcz. 1-jén esedékes összegeket részletenként, legalább száz millió franknyi összegekben, vagy teljesen is e határidők előtt kifizetni.

Előleges fizetés esetében a francia kormány egy hóval megelőzőleg a német kormányt értesíteni fogja.

2. cz. Az 1871. május 10-én kötött szerződés 7-ik cikkének 3-ik bekezdésében, s az 1871. október 12-én kelt külön jegyzőkönyvekben foglalt megállapodások az előrebocsátott cikkben felsorolt részletfizetések aránya szerint alkalmazandók.

3. cz. Ö felsége a német császár az első fél milliárd fizetése után 14 napra az alsó és felső Marne-departement-t, a második milliárd fizetése után 14 napra az ardenni és voguesi departement-okat, és a harmadik milliárd s a kamatok fizetése után a Meurthe-Mosel és Mass departementokat és Belfort kerületét a katonai megszállástól mentesíteni fogja.

4. cz. Franciaország fentartja magának két milliárd lefizetése után a harmadik milliárd és a kamatok fedezetül pénzbeli biztosítékokat nyújtani, melyek, ha Németország által kielégítőknak fognak találni, a versailles-i békeponozatok 3-ik cikke értelmében a területi biztosítékokat fogják pótolni.

5. cz. Az első cikkben felsorolt összegek 5%-os kamatoztatása, mely 1872. márcz. 2-ka óta kezdődik

azon mérvben fog megszünni, a mint a felsorolt összegek fizettetni fognak, akár történjék az a meghatározott időpontban, akár előbb az első cikkben foglalt meg egyezés szerint.

Azon összegek kamatai, melyek még ki nem lettek fizetve, jövőre is minden év márczius 2-ikán, s végre a legutolsó milliárd fizetésével egyidejűleg fognak fizettetni.

6. cz. He a német megszálló csapatok állománya a megszállás fokkonkénti korlátozása folytán kevesbednek, az ezek eltartására megkívántató összegek azok állományához képest fognak leszálltatni.

7. cz. A francia terület teljes mentesítéséig a 3. cikkben megjelölt s a német csapatok által fokozatosan elhagyott területek katonai tekintetben semlegeseknek nyilvánítottak, és ezért ott csapatösszpontosságok csak oly mérvben történhetnek, a mennyire azt a rend fentartása kívánja.

Franciaország e területeken erődítéseket nem fog eszközölni, s a létezőket nem fogja erősíteni.

Ö felsége a német császár a német csapatok által elfoglalt területen nem fog a létezőkön kívül más erődítéseket készíttetni.

8. cz. Ö felsége a német császár fentartja magának a mentesített területekre azon esetben, ha a jelen egyezményben megállapított feltételek nem teljesíttetnének, megszálló katonaságot küldeni.

9. cz. A jelen egyezmény ratifikált példányai ö felsége a német császár közt egyrésztől, és a francia köztársaság elnöke közt másrésztől, legkésőbb 10 nap alatt, vagy lehetőleg előbb is, Versailles-ban ki fognak cseréltetni.

Minek bizonyosságul a felhatalmazottak a jelen okmányt aláírták s pecsétjükkel megerősítették.

Armin, Remusat.

Értesítés és kérelem.

Miután az erdélyi gazdák második vándorgyűlése f. 1872-ik évi october 3. 4. 5. és 6-ik napjaiban fog megtartani, tiszteletteljesen felkérnek a t. hatóságok, egyletek és magánosak, hogy a vándorgyűlésen tárgyalatni óhajtott kérdéseiket, indítványait és javaslataikat legkésőbb f. évi augusztus hó 15-ig alólírtkárri hivatalhoz eljuttatni sziveskedjenek.

Kelt Kolozsvárt 1872. július 8-án.

Elnöki megbízásból:
GAMAUF VILMOS,
egyleti titkár.

A „Nemere“ eredeti távirata.

Sepsi-Szt.-György, júli 10.

A „Hon“ tudósításával ellenkezőleg Tisza miniszter 1717, Cseh Károly 1022; — Bakcsi Ferencz 1760, Székely Gergely 930 szavazatot nyertek. Két Bakcsi Ferenczre történvén a szavazás, a kérdés eldöntetlen.

Balog István, választó.

V e g y e s .

(Honterus János) emlékünnepe ma, lapunk megjelenése napján, tartja a brassói luth. egyház. A kegyelet, mely az evang. egyházat a Honterus nevéhez fűzi, a legszebb nemével szokott nyilatkozni ez ünnepélyen. Elmaradhatlan szokássá vált az emléknep megtartása, mely a kegyelet mellett igen kedves ünnepély fejlődött. Az ünnepély megtartása, mint mindig, ugy ez alkalommal is a Honterus nevet viselő téren leend.

(A „Krst. Ztg.“) egyik közelebbi számában nagy önelégültséggel s egyszersmind a magyar és románokra célzó szemrehányással dicsekedik a központi bizottság igazságos eljárásáról. Példákkal illusztrálja igazságszeretetet, kimutatni akarván, hogy a magyarok és románok, kiket a választók közé föl nem vettek, jogosan hagytak ki. Könnyű volt ám ezerek közül kihalászni egy néhányat, kiket talán épen ők állítottak elő, hogy visszavethessék és hirdethessék a világ előtt, hogy ime ezek jogtalanul is be akarnak tolakodni a választók közé. De arról a „Krst. Ztg.“ is hallgat mint a süket — d . . . a rozsbán, hogy hányan vannak olyanok, a kiknek jogosult voltát akármikor betudjuk bizonyítani. Ha önök 10—15-öt előteremtettek a sok közül, mi 1000-et mutatunk fel, kiktől legszebb jogukat fosztották meg.

(A Ruméniával kötendő kereskedelmi szerződés) tervezetét a magyar kir. kereskedelmi miniszterium illető szakosztályában most készítik, s valószínűleg még e hét folyamában véglegesen ki lesz dolgozva. A dolognak legérdekesebb mozzanata az, hogy eddig a külfölddel kötött minden ilyenmü kereskedelmi szerződés

tervezetét az osztrák kereskedelmi miniszterium szokta elkészíteni s azután átnézés, illetőleg módosítás végett a magyarral közölni, míg a szóban forgó szerződést, mely Magyarországot első sorban érdeklí, a magyar miniszterium készíti el, s az általa már elfogadott szöveget fogja az osztrák miniszteriumnak átnézés, illetőleg módosítás végett elküldeni. Ez az első kereskedelmi szerződés, melynek tervezete a magyar kormány közegei által készítették.

(Angol életrealóság.) Ma holnap semmi sem lesz, a minek az angol nép hasznát ne tudja venni. Nem elég, hogy a földalatti vasutaknál a gőzmozdonyok füstjét is felhasználja s a waggonok világítására gázt készít belőle, most már azt az eddig egészen haszontalan port is jövedelmezővé teszi, mi a szén után megmarad, s melynek eltakarítása eddig igen költségeket okozott. Téglákat és házfedél-cserepeket gyárt belőle. Tartóságra és jóságra tetemesen felülmulja az agyagtéglákat, s most nagyon sokan hozzálátnak a szén-por illetén értékesítéséhez. Ugy szólva semmibe sem kerül, mert főleg széntelepes vidékeken, egész nagy területeket hasznavehetlenné tesz e szén por, s még örülnek, ha valaki onnét elhordja. Hja! az angolok! Mi még szentünket sem tudjuk felhasználni, nem hogy annak a porát!

(Egy angol kalandja Pesten.) Egy angol turista, ki tanulmányait bevégezvén otthon, körül kívánt nézni a világban, eljutott Pestre és az „Angol királynő“-be szállt. A nemzeti színház utolsó előadását angol türelemmel végig nézván, kalauz nélkül indult vissza, gondolván hogy majd csak haza talál. De bizony eltévedt. Utközben megkérdezett egy katonatisztet, ki megmutatá a vendéglő irányát, sőt felírta egy névjegyre a vendéglő német címét is, hogy jobban boldogulhasson. A szervitateren azonban megint megkérdezett egy urat, ki oda kiáltá a konstablert, rámutatott az anglora s azzal odább ment. A konstabler pedig, ki csak most lépett a szolgálatba s nem sok értelmi tökével rendelkezik, rögtön karonfogta az angolt s vitte — nem a vendéglőbe, hanem a városházra. Ott senki se tudván megérteni az angol urat, elhitték a konstablernek, hogy egy ur adta át neki bekísérés végett. Denique, hiába szabadott az angol, becsukták éjjelre a zsebmeteszők közé. Másnap persze a tévedés kiderült s Thaisz főkapitány (ki jó angol) kérte a bocsánatot s ígerte, hogy az illetőket megbünteti, de az angol bosszankodva mondta, hogy az éji tanyáért s zsebeinek kikutatásáért a konzul utján fog elégtételt kérni. Kedves emléket semmi esetre sem visz magával Pestről.

(Udvarias végrendelet.) Párizsban egy közelebből elhunyt kapuczinus barát, ki különben jótékonyaságáról volt ismeretes, a következő végrendeletet hagyta hátra. 1. Breviariumomat Michaud abbnak hagyom, mivel a magát nem ismeri. 2. Favre Gyula urnak kámzsámat hagyom, hadd fedje be vele szegényét. 3. Gambettának övemem, valaha nyakának jó szolgálatot tehet. 5. Thiers urnak saját munkáiból jó példányt. Hadd tanulmányozza jobban át. Végre 5. Koldus tarisznyámat Franciaországnak, mert arra nemsokára szüksége leend. —

(A banknota mint ragályhordó) egy newyorki orvos a congressus figyelmét azon tényre hívta fel, hogy a ragályos betegségek terjesztésére nem létezik hathatósabb eszköz a piszkos és büzös bankjegyek forgalmánál. Oly törvény hozatalát ajánlja, mely a bankokat arra kényszerítse, hogy piszkos és rongyos papírjaikat ujjakkal cseréljék ki. Oly papírpénzt pedig, mely ragályos betegeknek találhatók, vagy ragályos betegségek színhelyéről érkezik vagy desinificálni kell, vagy pedig kicserélni, de a forgalomból okvetlenül kivenni.

(Szerdahelyen) írják a K. K.-nek egy preszkai pórfi saját élő apjának mind a két szemét gyökeréből kivájta, orrát, ajkát levágta, s több tagjait is összemarczagolta. Ez iszonyu vértettet ő a szintén házias életü fiu osztályrészevel elégedetlenségéből követte el épen midőn pörelintezés végett Szerdahelyen a fennirt napon birói közidézetre apjával együtt megjelenendő már fél utban volt. A sokáig forralt bosszut utjok közben érlelé meg benne a pokol, az öreget azonnal egy kemény ütés bódítá s rákövetkezett a borzasztó bonczművelet.

(Egy boldog házaspár.) A boroszlói fogházból közelebb került ki egy gonosztevő, ki husz év előtt özszeeskertetett feleségével közelebb találkoztott másodsor menyegzőjük óta. Husz év előtt ugyanis, mint bünrészeset ép akkor fogták el midőn esküvőre indult. Hat évi fogságát befejezve kiszabadultakor nejt találta fogva és így nem találkozhattott vele. Mikor a nő kiszabadult, ismét a férj volt elfogva és így husz év óta üldözötte a végzet s csak pár nap előtt találkozhattak, hogy összekelekedtek megünnepeljék. Hasonló eset történt 10—15 év előtt vesszősi nagy-károlyi rabbal, ki 20-ik évétől 60-ig alig volt két napot szabadon.

(Egy áldásos és nagy horderejű fölfedezéséről) értesítik a „Hon“-t, melynek mellőzése, vagy fölnevelése eléggé meg nem róható hanyagság lenne, s bűn az emberiség érdeke ellen — Petrovics János, gyulai Békésmegye hivatalos állatorvosa, hosszas buvárkodása folytán, amint számos és hiteles bizonyítványok is állítják oly gyógyszer talált föl mely a marhavész (epidemiát) biztosan megszünteti a sertéseknél épen ugy, mint a szarvasmarháknál. — Az illető állatorvos nem kér egyebet, minthogy neki előforduló eseteknél, gyógyszer hatástanának bebizonyítására alkalom nyujtassék.

Pályázat.

A kolos-monostori m. kir. gazdasági tanintézetnél folyó év november hó 1-sőjével betöltendő 12 állami alapítványi és nyolcz intézeti szabad helyre ezennel pályázat nyitattik.

Az állami alapítványi helyekért csak is az erdélyi s kapcsolt részekben, az intézeti szabadhelyekért ellenben a magyar korona országainak bármelyikében született ifjak pályázhatnak.

Felvételi feltételek: legalább 17 éves kor, 6 gymnásiumi vagy 4 reál iskolai osztálynak kitűnő sikerrel lett bevégezése, munkára képes egészséges testalkat, s jó erkölcsi magaviselet. Az állami alapítványi helyekért folyamodók, folyamodványaikat iskolai és szegénységi bizonyítvány, az intézeti szabadhelyekért folyamodók viszont iskolai és szülők vagyoni állásáról szóló bizonyítvánnyal kötelesek ellátni.

Az állami alapítványi helyekre befogadott ifjak az erdélyi országos alaphól egyenként 150 frt. segélyben részesülnek, s lakást, fűtést s világítást kapnak ingyen, s a tandíj alól vannak felmentve.

A folyamodások folyó év augusztus 5-éig a kolos-monostori m. kir. gazdasági tanintézet igazgatóságához nyújtandók be.

Kolos-Monostor, 1872 július 2-án.

82 2—3

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy a központi választmány határozata nyomán, a magyarországi országgyűlésre Brassó szabad kir. városa és vidéke részéről küldendő két követ választására a vidék részére f. év. július 21-ik napja, és a város részére f. év július 22-ik és 23-ik napja tüzetett ki, s hogy az egyszerre nagy számban jelentkező választók által idézhető tolongás kikerültesse, következő előállítási sorozat állítatott meg:

I. 1872 július 21-kén reggeli 8-tól déli 12 óráig és délután 2-től a vidéki választók azon rendben lesznek megjelenendők, a melyben az egyes helységek választói a választási helyre megérkezendek.

II. 1872 július 22-ikén a belváros lesz megjelenendő még pedig:

a) reggeli 8 órától déli 12 óráig a Klastrom-uteza, Lópiacz, Szent-Lélek-uteza, Felső- és Alsó-Korház-uteza, Felső- és Alsó-Nagy-uteza, Széles-uteza és Szent-János-utezabeli szomszédságok.

b) délután 2 órától 6 óráig a Halpiacz, Felső-Uj-uteza, Felső-, Középső- és Alsó-Fekete-uteza, I-ső, II-ik, III-ik és IV-ik Vár-utezabeli szomszédságok.

III. 1872 július 23-ikén és pedig:

a) reggeli 8 órától déli 12 óráig az ó-Brassói és Bolonyai szomszédságok.

b) délután 2 órától 6 óráig a Bolgárszegi, Mártonfalvi szomszédságok, valamint a ványolók (derszte) méhkeretek, Alsó-, és Felső-Tömös környékében lakó választók.

A választási hely: a brassói városi tanácsház.

A választás titkos szavazás útján történik, oly módon, hogy minden egyes választó czéduláját, mely az általa választott két követ neveit tartalmazza a választó bizottmányhoz beadja.

A kerületi községek és a városi szomszédságok előljárói felszólítatnak, az illető osztályukbeli választókkal a választás helyen megjelenni, az illető választó személy ugyanazonságát meg erősítendők.

A felülvizsgált és megállított választói jegyzékek közmegejtetés végett f. év július 6-ikától bezárólag 9 napjáig a tanácsház előcsarnokában a fekete táblán kitéve tartatnak.

Brassó, július 5-én 1872.

A központi választmány

2—3 83

Brennerberg Ferenc,
helyettes elnök.

HIRDETMÉNY.

A cs. és kir. hadtengerészethez, ideiglenes hadbiztosi növendékek gyanánt, fölvételnek olyan ifjak: a kik életkoruk 18-ik évét elérték, tanulmányaikat a felgymnasiumban, felső ipartanodában, — Realschule, — esetleg kereskedelmi, vagy katonai akadémiában, jó sikerrel bevégezték; továbbá testi kifejlődöttségöknél fogva a hadi szolgálatra alkalmasak, és a fölvételi vizsgát a számtanból és német nyelvből jó sikerrel leteszik.

A számtani vizsga tárgyai:

A számok oszthatósága; a közönséges és tizedes törtek; hatványozás; gyökvonás, a leg- használatóbb rövidítésekkel, viszonyok, arányok és ezek alkalmazása, láncz-szabály; átlagos számítás.

A német nyelvbéli vizsga tárgyai:

Írásbeli fogalmazványok, biztosság és ügyesség a dolgok világos előadásában, a legújabb német irodalom kiválóbb termékeinek ismerete.

Idegen nyelvekből azon mérvben fognak a pályázók megvizsgáltatni, a mennyire ezekben kiképezve vannak.

Magasabb tantárgyakból, különösen a birodalmi és államtudományi tantárgyakból jó sikerrel letett elméleti államvizsgák, továbbá az idegen, nevezetesen a szláv, olasz, angol és francia nyelvek birása, a felvételnél előnyt nyújtanak.

Azon pályázók, kik a fölvételi vizsgát jó sikerrel kiállják, ideiglenes hadtengerész biztossági növendékkül, 400 frt. évi illetményvel fognak fölvételni; egy évi alkalmazás és az államszámviteltanból megkivántató vizsgának jó sikerü letétele után a megüritt állomásokra való jogos „növendékekül“ fognak kineveztetni, s s hivatalos eskü letételére bocsáttatni, a melytől fogva a számításba jöhető szolgálati idő veendi kezdetét.

A fölvétel iránti folyamodványok, a pályázók által közvetlenül a cs. és kir. közös hadügyminiszterium tengerészeti osztályához intézendők és a következő mellékletekkel szerelendők fel: kereszt- vagy születési levél; a testi alkalmatlanság felől egy tudori ranggal bíró katona orvos által kiállított bizonyítvány; a végzett tanulmányokról szóló iskola bizonyítványok; az illetékes közigazgatási vagy rendőri hatóságnak a pályázó erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványa, végre a pályázó kiskorúsága esetében a szülőknek vagy a gyámnak beleegyező nyilatkozata.

A fölvételi vizsga végett Polába, Bécsbe vagy Triestbe teendő utazás költségeit, a pályázók sajátjukból viselendik.

81 A cs. és kir. közös hadügyminiszterium
2—3 tengerészeti osztálya.

Erdő-eladás.

Bodola községtől mintegy három órányira fekvő, ugynevezett „Blidor“ erdőben, 1700 öl — 48' hosszú — hasított bikkfa, nagyobb vagy kisebb mennyiségben, ugy szintén 60 hold bevágható bikkerdő, részint hold számra, előnyös feltételek mellett, eladóvá tétetik.

Az átvenni szándékozók bővebb tudósítást nyerhetnek Hajek Károly serfőző urnál Brassóban, vagy Prokupek József postamester urnál Hosszúfaluban.

76

2—3

ORGONÁK!!!

A nagyérdemű egyház-előljáróságoknak figyelmébe ajánlja alólirt, hogy **uj orgonák** jelen korszak szerinti készítését különféle dispoziciókkal, — elvállalja.

Ajánlja a már **ösmert jó műveit** a művészet és zene minden kedvelőinek és megrendeléseknél pontos szolgálatot ígér olcsó árakkal, több évi jót-állás mellett.

51 5—0

Nagy József,

zongora-, harmonium- és orgona-művész. Saját házában, bolgárszeg 1436 szám alatt a gőzfürdővel szemben, Brassóban.

Nyomatott Römer és Kamuernél.

Pályázat.

Alatt irt magyar kir. pénzügyigazgatóság részéről felhivatnak mindazok, kik Alsó-Fehér-, Felső-Fehér-, Küküllő- és Hunyadmegyék, — Fogaras- és Brassó vidékek, — nem különben Háromszék, Szeben, Segesvár, Medgyes, Szász-Sebes, Köhalom, Nagy-Sink, Szerdahely, Ujegyház és Szászváros székek területén adó-végrehajtói megbízatást 2 frttól három frtig terjedő napij élvezete és a fuvar költségek szabályszerű megtérítése mellett elvállalni hajlandók, hogy ez iránti szabályszerűleg bélyegzett írásbeli nyilatkozatukat, tanulmányaik és fedhetlen erkölcsiségük tanúsítására szolgáló közhitei bizonyítványaikkal ellátva — és életkoruk, nyelvismeretük — s ugy régiebb, valamint jelenlegi foglalkozási modjuk megjelölése mellett — alattirt igazgatóság-hoz mielőbb, de minden esetre f. év július hó 15-éig nyujtsák be — s azon alkalommal egyszersmind azon postaállomást is nevezzék meg, a hová a nyilatkozatukra adandó választ megküldetni óhajtják.

Nagy-Szeben, 1872. június 20-án.

A m. k. pénzügyigazgatóság.

Tusnádrai utazás.

Alólirtnak van szerencséje a n. é. közönséggel tudni, miszerint július hó 6-ától kezdve Brassóból Előpatak és Sepsí Szt.-Györgyön keresztül Tusnádig egy kényelmes féderes szekéreni utazást nyitand meg, és pedig minden héten hétfőn, esütörtökön és szombaton és ugyan ezen napokon Tusnádról visszafelé.

Az elindulás Brassóból történik a „Bukarest című vendéglőből“ reggel 4 órakor.

Tusnádról pedig a „három huszár“ című vendéglőből délután 2 1/2 órakor.

Az utazók felvétele itten Brassóban az alólirt tulajdonosnál Ó-Brassó 23 ik szám alatt történik, Tusnádon pedig a m. k. postahivatalnál.

Tovább utazók a közben eső stacziokon is fölvételeknek.

Helyárok:

1 személyi Brassóból	Tusnádig mátha nélkül 5 frt.
1 „ Előpatakról	„ „ „ 4 „
1 „ S.-Sz.-Györgyről	„ „ „ 3 „

Hinz Henrik,

80 2—2

Ó-Brassó 23 szám.

Pályázat.

A megüritt brassói év. ág. hitv. magyar tanitói s kántori állomás betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.

Évi fizetése: készpénzben 317 frt. 26 kr., tandíj s egyéb mellékes jövedelmek körülbelül 120 frt. o. é., 1/2 hold föld, 4 öl tüzi fa a tan-szoba fűtésére és szabad szállás.

A pályázni kívánók a szükséges bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat küldjék be folyó év július 31-ig

a brassói év. ág. hitv. Presbyteriumhoz.
Brassó, 1872. június 11-én. 78 2—3

Balla Károly

tisztelettel jelenti a nagy érdemű városi és vidéki közönségnek, hogy eddigi üzleti helyiségéből átal költözött:

len-szer 26. számú házhoz.

70 8—10

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy méltóságos gróf Kálnoky Dénes urnak a miklósvári udvarában — rozsból és törökbuzából fűzött 1000 irva egyezer erdélyi veder, 33 1/2—34 1/2 foku szesz, — fokját 16 osztrák értékű krajezárban számítva, — készpénzért eladó.

Miklósvárt, 1872. június 27-én.

Herbst Ignác,

udvari számtartó.

77 2—3